

уж някакъв млад съветски писател.“ Тази статия Емилиян Станев използва, за да нахвърли някои свои мисли, които ще цитираме. В нея дава и своите разсъждения върху отделни творби на Яворов.

За да направим така, че да изчезнат затворите, ние построихме нови. За да премахнем границите между държавите, ние се заобиколихме с китайска стена. За да стане трудът почивка и удоволствие, ние въведохме принудителната работа. За да не се пролива вече кръв, ние убивахме, убивахме без пощада и без отдиш. В името на целта трябваше да пожертвуваме всичко, което имаме зад гърба си и да прибегнем до средствата, употребявани и от неприятелите ни: да провъзгласим всемогъществото на Русия, да пишем лъжи в „Правда“, да поставим цар на опразнения трон, да възвърнем офицерски-те пагони и мъчения...“

„Защо се смеете, глупци, защо се ровите с нечистите си ръце в кръвта, полепнала по нашите униформи! Вие казвате, че това не е комунизмът, че ние сме се отдалечили от него повече отколкото сме били в самото начало. Да! Но къде е вашето божие царство? Покажете ни го!“

„Остатъци от буржоазното минало в своята съвест!?“ При Кондаревото откровение трябва да се вмъкне тая фраза в първия том на книгата, въпреки че е казано същото, без да се употреби тоя израз!

„Ще преуспят единствено хората, безмилостно праволинейни и остри като сабя“ – казва Максим Горки.

„С небето в мир да съм желая
да любя искам, да страдая,
в доброто да повярвам пак...“

Лермонтовият Демон се изповядва.

„Пълният атеизъм, абсолютното и непреклонното отрицание напомнят повече на религия, отколкото безкрайната несигурност...“ Проблемът на Демона. Той е вечното движение между небето и земята, нагоре-надолу, напред-назад.

А в Яворов? Виж стихотворението „Истината“ – „Аз сам не съм“, същата книга следващото стихотворение...

„На святост и позор, на всеки земен дял“.

те призовах с последна мощ.

От „И ето ме пак с тебе – и разбита,

душата ми пресипна да те пита:

сред мъртви светили, през будни тъмноти,

защо ти служа аз, къде ме водиш ти?“

Следващото стихотворение – „По здрач“:

„Света е между нас: от край на края

по здрач те призовах с последна мощ.

От пъкъла ида аз, а ти от рая!“

Извънредно голямо сходство с нашия Пейо. „Със същия устрем като Демона, руската литературна мисъл се залетя към откриване на идеала, но щом докосна небето, поразена падна на земята“.